

รายงานสรุปผลการเดินทางศึกษาดูงาน
 โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและทัศนศึกษาดูงานของคณะผู้บริหาร
 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
 ผู้นำชุมชน หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
 ผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ระหว่างวันที่ ๑๗ – ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗
 ณ จังหวัดตากและจังหวัดลำพูน

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน
 อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

รายงานสรุปผลการเดินทางศึกษาดูงาน

โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและทัศนศึกษาดูงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
ผู้นำชุมชน หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ
พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗ ณ จังหวัดตากและจังหวัดลำพูน

รายนามคณะผู้ศึกษาดูงาน (จำนวน ๑๐๐ คน)

๑. นางสาวขวัญเรือน ชาญชัย	ตำแหน่ง	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน
๒. นายโสภณ หินโทน	ตำแหน่ง	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน
๓. นายอาสิต ผกามาส	ตำแหน่ง	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน
๔. นายชูชาติ แทนคุณ	ตำแหน่ง	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน
๕. นางแว่น ภูมิวัฒนศิริยากร	ตำแหน่ง	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน
๖. นายสุวัฒน์ จองจับ	ตำแหน่ง	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน
๗. นายเลอเลิศ หินโทน	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน หมู่ที่ ๑
๘. นายทองขาว บัวดอก	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน หมู่ที่ ๓
๙. นายศักดิ์ดา ก้องกังวาล	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน หมู่ที่ ๔
๑๐. นายสุชาติ เขียมจักร์	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน หมู่ที่ ๕
๑๑. นายอุดม คัมสมัย	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน หมู่ที่ ๖
๑๒. นางสาวเสาวลักษณ์ สุกเสาร์	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน หมู่ที่ ๗
๑๓. นางสาวธิษัมพร แม่นปิ่น	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน หมู่ที่ ๘
๑๔. นางนภัทร์ดา ศรศาสตร์	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน หมู่ที่ ๑๐
๑๕. นายดล เพี้ยเพ็งตัน	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน หมู่ที่ ๑๑
๑๖. นายสนอง น้ำทรัพย์	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน หมู่ที่ ๑๒
๑๗. นายธีรวุฒิ ไชยตันเทือก	ตำแหน่ง	รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน
๑๘. นายวิทยา จิตคำภา	ตำแหน่ง	หัวหน้าสำนักปลัด
๑๙. นางสาวเบญจพร สงไพรสน	ตำแหน่ง	นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ
๒๐. นายสุรสิทธิ์ คำดี	ตำแหน่ง	นายช่างโยธาชำนาญงาน

๒๑. นายโกวิท เวียงจันทร์	ตำแหน่ง ผู้ช่วยนักวิเคราะห์นโยบายและแผน
๒๒. นางสาวธิดารัตน์ สีสุตโท	ตำแหน่ง ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน
๒๓. นางสาวฐิตาภรณ์ หินโพน	ตำแหน่ง ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคล
๒๔. นางสาวสุกัญญา ขุนศรี	ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ
๒๕. นางสาวจิตรา โพธิ์สอน	ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี
๒๖. นางสาวเบญจมาศ กลิ่นหอม	ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้
๒๗. นายปรีชา แก้วเสถียร	ตำแหน่ง พนักงานขับรถเครื่องจักรกลขนาดเบา (รถบรรทุกขยะ)
๒๘. นายวิชัย โมชา	ตำแหน่ง พนักงานขับรถยนต์
๒๙. นางสาวอาภรณ์ พรหมเวช	ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
๓๐. นายวิทยา เวียงจันทร์	ตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑
๓๑. ร้อยตรี ศักดา หินโพน	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑
๓๒. นางรัตนา พรรตจักร	ตำแหน่ง อสม. หมู่ที่ ๑
๓๓. นางประยงค์ อึ้งเจริญ	ตำแหน่ง ข้าราชการเกษียณ หมู่ที่ ๑
๓๔. นายไศดา หินโพน	ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑
๓๕. นายกฤติช ชัยราช	ตำแหน่ง อสม. หมู่ที่ ๑
๓๖. นางสาวละออง วิญญาน	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑
๓๗. นางไพลย์ ระเบียบ	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑
๓๘. นางประนอม จองจับ	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๒
๓๙. นางดวงเดือน สีทอง	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๒
๔๐. นางจิตาภา พิพัฒธากร	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๒
๔๑. นางวัชรีย์ แสงโชติ	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๒
๔๒. นายสันติ ชาญชัย	ตำแหน่ง กำนันตำบลหนองบอน หมู่ที่ ๓
๔๓. นางพยอม แม่นปิ่น	ตำแหน่ง อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน หมู่ที่ ๓
๔๔. นางสาววัชรกร สอนงักนธ์	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๓
๔๕. นางสมจิตร แก่วนไกว	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๓
๔๖. นายเจริญชัย ชาญชัย	ตำแหน่ง อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หมู่ที่ ๓
๔๗. นางหนูเล็ก ชาญชัย	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๓
๔๘. นายสิน ปรานอม	ตำแหน่ง อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หมู่ที่ ๓
๔๙. นายบุญผ่อง สนามชัย	ตำแหน่ง อดีตประธานสภา อบต.หนองบอน
๕๐. นางสาวกัลป์ยาภัสร์ สุขเหล่า	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๔

๕๑. นางทองมี คนโทเงิน	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๔
๕๒. นางสาวมะลิวัลย์ อินธิบุตร	ตำแหน่ง อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน หมู่ที่ ๔
๕๓. นายสมหมาย เมืองพัฒนาการ	ตำแหน่ง อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หมู่ที่ ๔
๕๔. นางสาวทัดดาว กงแก้ว	ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕
๕๕. นายประพันธ์ ทิพย์โอสถ	ตำแหน่ง ประธาน อสม.หมู่ที่ ๕
๕๖. นายประกิจ จันทร์แก้ว	ตำแหน่ง อบพร. หมู่ที่ ๕
๕๗. นางฐานิตา ศรีนาค	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๕
๕๘. นายทวี เจื่อมผา	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕
๕๙. นายเสน่ห์ งามวัน	ตำแหน่ง อบพร. หมู่ที่ ๕
๖๐. นางสาวสำรวย นิกโมลัม	ตำแหน่ง อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน หมู่ที่ ๖
๖๑. นางกัลย์สุตา คู่สงค์	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๖
๖๒. นายศุภร์ ปันข้อน	ตำแหน่ง อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หมู่ที่ ๖
๖๓. นายวินัย น้อยบุญ	ตำแหน่ง อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หมู่ที่ ๖
๖๔. นางสาววิมลศรี ภูเงิน	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๖
๖๕. นายธัชชัย เจนดง	ตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗
๖๖. นางสาวอำไพ ชุมทอง	ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗
๖๗. นางภานุมาศ สาวโสด	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๗
๖๘. นางศิริพร สิงแหลม	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๗
๖๙. นายประดิษฐ์ สาวโสด	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๗
๗๐. นางจกกลณี แม่นปิ่น	ตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๘
๗๑. นายสุรเกียรติ อัมอ้วน	ตำแหน่ง สารวัตรกำนัน
๗๒. นางสาวลลิตา เทพประสิทธิ์	ตำแหน่ง อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน หมู่ที่ ๘
๗๓. นางนางน้อย วรเวก	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๘
๗๔. นางสาวเบญจวรรณ อัมพัฒน์	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๘
๗๕. นางสาวณัฐนันท์ อาศักราษฎร์	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๘
๗๖. นางสาวดวงภรณ์ ปราอาภรณ์	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๘
๗๗. นางสาวนฤมล ชาญศิริ	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๘
๗๘. นางทิพย์รดา วายลม	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๘
๗๙. นางจำลอง เวียงจันทร์	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๙
๘๐. นางณอม วรณวิจิตร	ตำแหน่ง อสม. หมู่ที่ ๙

๘๑. นางอนงค์ อาธนู	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๙
๘๒. นางทองม้วย ระเบียบ	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๙
๘๓. นายประสิทธิ์ จันประสาร	ตำแหน่ง อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หมู่ที่ ๙
๘๔. นางสาวขวัญฤดี อาดวงษา	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๐
๘๕. นางน้ำฝน ระเบียบ	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๐
๘๖. นางสาวสุริรัตน์ สารปัญญา	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๐
๘๗. นางสาวสุกัญญา มุ่งดี	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๐
๘๘. นางจันทร์ฉาย กลางหน	ตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๑
๘๙. นางวันทา หินโชน	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๑๑
๙๐. นางสุพัฒนา รักษาพล	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๑๑
๙๑. นางมาลา ปาอากร	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๑๑
๙๒. นายอุทัย ปราอากร	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๑
๙๓. นางสมนึก รัตนวงศ์	ตำแหน่ง อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๑
๙๔. นางสาวขวัญจิรา รัตนวงศ์	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๑
๙๕. นางสุกัญญา พันธุ์สง่า	ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒
๙๖. นายบุญเรือง อินทร์ทองหล้า	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๒
๙๗. นางสุรัตน์ ชุมงคล	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๒
๙๘. นางสาววิมลสิริ ชุมงคล	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๒
๙๙. นายสมใจ ศรัทธาธมย์	ตำแหน่ง กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๒
๑๐๐. นางสุภาพ ทาศิลา	ตำแหน่ง สตรีแม่บ้าน หมู่ที่ ๑๒

๑. หลักการและเหตุผล

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นองค์กรสำคัญในการให้บริการสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน การพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ค้ำครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงและส่งเสริมการประกอบ อาชีพของราษฎร การท่องเที่ยว นอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่เดิมตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ และยังมีภารกิจเพิ่มขึ้นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดการกระบวนการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตามมาตรา ๑๖ (๑) การส่งเสริมการฝึกและประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๖) การส่งเสริมการท่องเที่ยว ตามมาตรา ๑๖ (๘) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่นตามมาตรา ๑๖ (๑๖) ด้านการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จาก ป่า ไม้ ที่ดิน ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๑๐ (๒๔) ประกอบพระราชกฤษฎีกาด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) มาตรา ๑๑ กำหนดให้ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการรวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนา ความรู้ ความสามารถสร้างวิสัยทัศน์และปรับเปลี่ยนทัศนคติของราชการให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ ในการจัดการกระบวนการบริการ และเรียนรู้ร่วมกันเพื่อเป็นการเตรียมการรองรับภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามภารกิจข้างต้นสิ่งจำเป็นคือการเตรียมบุคลากรให้มีความพร้อม ความเข้าใจ ตลอดจนมีวิสัยทัศน์ ความรู้ ความเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ค้ำครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน การท่องเที่ยว การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืน ความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาที่สมดุลสู่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน จึงจัดทำโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพ และทัศนศึกษาดูงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ขึ้น

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน ได้มีความรู้ความเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ในการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล และการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และหนังสือสั่งการต่าง ๆ

๒.๒ เพื่อให้คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน นำเอาองค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการขยะมาถ่ายทอดให้กับประชาชนในพื้นที่ ทำให้มีการเพิ่มมูลค่าของขยะที่คัดแยกประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

๒.๓ เพื่อให้คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน นำเอาความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาดูงานด้านการส่งเสริมอาชีพมาถ่ายทอดให้แก่ประชาชนในพื้นที่และสามารถสร้างงานสร้างรายได้ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

๓. กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย

จำนวนผู้เข้าร่วม (ศึกษาดูงาน) ๑๐๐ คน

- ๓.๑ ผู้บริหาร นายก อบต. , รองนายกอบต. , และเลขานุการนายกอบต.
- ๓.๒ สมาชิกสภา อบต. , หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่
- ๓.๓ พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง
- ๓.๔ กลุ่มวิทยากร กลุ่มสตรี องค์กรชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิก อปพร.
- ๓.๕ ผู้นำองค์กรต่างๆ ผู้สังเกตการณ์ ผู้ติดตาม

๔. วิธีดำเนินการ

- ๔.๑ จัดทำโครงการ
- ๔.๒ พิจารณาคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย
- ๔.๓ ติดต่อประสานงานสถานที่ศึกษาดูงาน ที่พัก
- ๔.๔ ฝึกอบรมและศึกษาดูงาน
- ๔.๕ ประเมินผลสรุปผลการดำเนินงาน

๕. ระยะเวลาดำเนินการ

ระหว่างวันที่ ๑๗ – ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗

๖. สถานที่ดำเนินการ

๖.๑ วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗

- ผีกรอบมที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน

๖.๒ วันที่ ๑๘ – ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗ (ทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ภายในประเทศ)

- ศึกษาดูงาน จังหวัดตากและจังหวัดลำพูน

๗. หลักสูตรในการอบรม

๗.๑ การส่งเสริมพัฒนาท้องถิ่นตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๗.๒ การบริหารจัดการขยะ

๗.๓ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องขององค์การบริหารส่วนตำบล

๗.๔ บทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่น

๘. งบประมาณ

งบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน ตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จากแผนงานบริหารงานทั่วไป งบดำเนินงาน หมวดค่าใช้สอย โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและทัศนศึกษาดูงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างของ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวนเงิน ๔๕๐,๐๐๐ .-บาท (สี่แสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

๙. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๙.๑ คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอนมีความรู้ความเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ในการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล และการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และหนังสือสั่งการต่าง ๆ

๙.๒ คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอนสามารถนำเอาองค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการขยะมาถ่ายทอดให้กับประชาชนในพื้นที่ ทำให้มีการเพิ่มมูลค่าของขยะที่คัดแยกและประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

๙.๓ คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน สามารถนำเอาองค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาดูงานด้านการส่งเสริมอาชีพมาถ่ายทอดให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลหนองบอนและสามารถสร้างงานสร้างรายได้ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและทัศนศึกษาดูงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

วันที่ ระหว่างวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗

การฝึกอบรม พร้อมบรรยาย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน

เวลา ๐๘.๓๐ น.

รับลงทะเบียน

เวลา ๐๙.๐๐ น. พิธีเปิดโครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพและทัศนศึกษาดูงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน หัวหน้าส่วนราชการในพื้นที่ อาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน ผู้แทนกลุ่มองค์กรต่างๆ พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ โดย นางสาวขวัญเรือน ขาญชัย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน

เวลา ๐๙.๓๐ น.

บรรยายเรื่อง การส่งเสริมพัฒนาท้องถิ่นตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
(โดย นายนิรุช ชัยธวัชรัตน์ ท้องถิ่นอำเภอเมืองสระแก้ว)

การส่งเสริมพัฒนาท้องถิ่นตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือการกำกับดูแลกิจการที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) หรือที่ภาคเอกชนเรียกกันว่า หลักบรรษัทภิบาล (Good Corporate Governance) ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะวิกฤติที่จะมีมาในอนาคต เพราะในสังคมจำเป็นจะต้องมีความยุติธรรม ความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ซึ่งรัฐมีบทบาทที่สำคัญในการวางรากฐานและรักษากฎระเบียบต่าง ๆ การสร้างหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของรัฐนั้นจำเป็นต้องอาศัยระบบการจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ และมีนโยบายการบริหารภายใต้กฎหมายที่สามารถตรวจสอบได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐจะต้องนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาเป็นแนวทางการปฏิรูประบบงาน เพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม ดังนั้น หน่วยงานทางปกครอง ควรจะต้องบริหารงาน ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ดังนี้

๑. หน่วยงานทางปกครองต้องทำเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

แนวทางการบริหารงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน หน่วยงานทางปกครองต้องดำเนินการโดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ และต้องกำหนดวิธีปฏิบัติให้เหมาะสม

กับการกิจแต่ละเรื่อง ดังนี้

๑) การกำหนดภารกิจของรัฐและหน่วยงานทางปกครองต้องเป็นไปเพื่อความผาสุกและ

ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนและเป็นประโยชน์สูงสุดของประเทศ รวมถึงต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ และนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาด้วย

๒) หน่วยงานทางปกครองต้องปฏิบัติภารกิจด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและสามารถตรวจสอบได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น

๓) หน่วยงานทางปกครองต้องจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลดีและผลเสียให้ครบถ้วนทุกด้าน กำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่โปร่งใสและมีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนก่อนเริ่มดำเนินการภารกิจของรัฐ ในกรณีภารกิจใดที่มีผลกระทบต่อประชาชน หน่วยงานทางปกครองต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน หรือชี้แจงทำความเข้าใจเพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงประโยชน์ที่ส่วนรวมจะได้รับจากภารกิจนั้น

๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่จะต้องคอยรับฟังความคิดเห็น และความพึงพอใจของสังคมโดยรวมและประชาชนผู้รับบริการ เพื่อปรับปรุงหรือเสนอแนะต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้มีการปรับปรุง

วิธีปฏิบัติงานให้เหมาะสม

๕) กรณีเกิดปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินการ หน่วยงานทางปกครองจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้นโดยเร็ว หากปัญหาหรืออุปสรรคนั้นเกิดจากหน่วยงานปกครองอื่นหรือระเบียบข้อบังคับที่ออกโดยหน่วยงานทางปกครองอื่นให้แจ้งหน่วยงานทางปกครองที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุงโดยเร็ว

๒. การบริหารราชการเพื่อเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ หน่วยงานทางปกครองจะต้องบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ กล่าวคือ หน่วยงานทางปกครองต้องจัดทำแผนปฏิบัติงานไว้เป็นการล่วงหน้าก่อนจะดำเนินการตามภารกิจใด ๆ ซึ่งต้องมีรายละเอียดของขั้นตอน ระยะเวลาและงบประมาณที่จะต้องใช้ในการดำเนินการของแต่ละขั้นตอนเป้าหมายของภารกิจ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ รวมถึงต้องจัดให้มี การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติด้วย ในกรณีการปฏิบัติภารกิจหรือการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติงานเกิดผลกระทบต่อประชาชน ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานทางปกครองต้องดำเนินการแก้ไขหรือบรรเทาผลกระทบนั้น หรือเปลี่ยนแผนปฏิบัติงานให้เหมาะสม

๓. การบริหารงานต้องมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐหน่วยงานทางปกครองจะต้องกำหนดเป้าหมาย แผนการทำงาน ระยะเวลาแล้วเสร็จของงานหรือโครงการและงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละงานหรือโครงการ และต้องเผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนรู้ถึงข้อมูลดังกล่าวด้วย เพื่อให้การปฏิบัติงานภายในหน่วยงานทางปกครองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม

๔. การลดขั้นตอนการปฏิบัติงานหน่วยงานทางปกครองต้องจัดให้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจเกี่ยวกับการสั่งการอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติงาน หรือการดำเนินการอื่นใดของผู้ดำรงตำแหน่งใดให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการในเรื่องนั้นโดยตรง เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ซึ่งในการกระจายอำนาจการตัดสินใจดังกล่าวต้องมุ่งผลให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการบริการประชาชนด้วย และหน่วยงานทางปกครองจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม กำกับดูแลการใช้อำนาจและความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจและผู้มอบอำนาจไว้ด้วย หลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องไม่สร้างขั้นตอนหรือการก่อกวนงานที่ไม่จำเป็นในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือโทรคมนาคมเพื่อเป็นการลดขั้นตอน เพิ่มประสิทธิภาพ ประหยัดค่าใช้จ่ายและไม่เกิดผลเสียหาย แก่หน่วยงานทางปกครอง รวมทั้งหน่วยงานทางปกครองจะต้องดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือโทรคมนาคมตามความเหมาะสมและกำลังเงินงบประมาณของหน่วยงานปกครองนั้น อนึ่ง หน่วยงานทางปกครองต้องเผยแพร่ให้ประชาชนรู้ถึงการกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุม ติดตาม กำกับดูแลการใช้อำนาจและความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจและผู้มอบอำนาจ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือโทรคมนาคมแล้วจะเป็นการลดขั้นตอน เพิ่มประสิทธิภาพ ประหยัดค่าใช้จ่ายและไม่เกิดผลเสียหายแก่หน่วยงานด้วย

๕. การปรับปรุงภารกิจของหน่วยงานทางปกครองให้ทันต่อสถานการณ์

หน่วยงานทางปกครองต้องจัดให้มีการทบทวนภารกิจของหน่วยงานว่า ภารกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่จะต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- ๑) แผนการบริหารราชการแผ่นดิน
- ๒) นโยบายของคณะรัฐมนตรี
- ๓) กำลังเงินงบประมาณของประเทศ
- ๔) ความคุ้มค่าของภารกิจและสถานการณ์อื่นประกอบกัน

การปรับปรุงภารกิจของหน่วยงานทางปกครอง โดยการยกเลิก ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงภารกิจ ซึ่งหน่วยงานทางปกครองจะต้องดำเนินการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ โครงสร้าง และอัตรากำลัง ของหน่วยงานทางปกครองให้สอดคล้องกัน และเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อดำเนินการต่อไป

๖. การอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการของประชาชน

การปฏิบัติงานของหน่วยงานทางปกครองที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนหรือ

ติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานทางปกครองด้วยกัน หน่วยงานทางปกครองจะต้องกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงาน และประกาศให้ประชาชนและข้าราชการรู้ถึงการนั้นด้วย

ทั้งนี้ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานดังกล่าว ให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องตรวจสอบปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาที่ได้กำหนดไว้

๗. การประเมินผลการปฏิบัติราชการ

หน่วยงานทางปกครองต้องจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยจัดให้มีคณะผู้ประเมินอิสระดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานทางปกครองเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ คุณภาพการให้บริการ ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ ความคุ้มค่าในภารกิจ

ทั้งนี้ การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มาประยุกต์ใช้ในหน่วยงานทางปกครองจะทำให้หน่วยงานทางปกครองสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานได้ และยังเป็นกลไกในการควบคุม ติดตามและตรวจสอบ โดยมีประชาชนหรือองค์กรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหาย แก่การบริหารหน่วยงานทางปกครอง เพราะการสร้างหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีให้เกิดขึ้นในหน่วยงานนั้น เป็นการสร้างสำนึกที่ดีในการบริหารงาน การปฏิบัติงานในหน่วยงานทางปกครอง และจัดระบบที่สนับสนุนให้มีการ ปฏิบัติตามสำนึกที่ดี ไม่ว่าจะเป็นในเรื่อง ของการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สิ้นเปลือง การติดตามการ ทุจริต ความโปร่งใส โดยคำนึงถึง ผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ เนื่องจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติงาน ในหน่วยงานทางปกครองนั้นจะเกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรงแต่หากหน่วยงานทางปกครองไม่สามารถนำหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาประยุกต์ใช้ กับหน่วยงานได้อาจทำให้เกิดปัญหาการบริหารงานภายในหน่วยงานได้ ดังต่อไปนี้

๑. ทำให้หน่วยงานไม่อาจก้าวไปสู่เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ระดับต่าง ๆ ของหน่วยงานได้ (Strategic Risk)
๒. ทำให้หน่วยงานไม่อาจก้าวไปสู่เป้าหมายด้านการปฏิบัติหรือการดำเนินงาน การบริหารที่ส่วนใหญ่ เกี่ยวข้องกับบุคลากร กระบวนการทำงาน และระบบเทคโนโลยีที่สนองตอบต่อกลยุทธ์และนโยบายของหน่วยงาน (Operational Risk)
๓. ทำให้หน่วยงานไม่อาจก้าวไปสู่เป้าหมายด้านการรายงานต่าง ๆ ที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือได้
๔. ทำให้หน่วยงานไม่อาจก้าวไปสู่การปฏิบัติตามกฎหมาย กฎเกณฑ์ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ ขั้นตอนการ ปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ (Compliance Risk)

ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจนำหน่วยงานทางปกครองไปสู่ความเสียหายที่เป็นการทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ขาด ความไว้วางใจจากประชาชน หรืออาจสร้างภาระและปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินการบริการสาธารณะ อย่างต่อเนื่อง และสร้างภาระผูกพันในทางลบต่อฐานะและความมั่นคงทางการเงินและการดำเนินการบริการ สาธารณะ ซึ่งเกิดจากการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติที่ย่อหย่อนทางด้านคุณภาพ ซึ่งไม่ส่งเสริมการปฏิบัติงานอันเป็นเลิศ และการมีจรรยาบรรณที่ดีในการบริการสาธารณะ รวมถึงศักยภาพการจัดการตามสภาวการณ์ที่ต้องปฏิบัติให้สมกับ ความไว้วางใจจากประชาชนอย่างที่เราควรจะเป็น

ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษาถึงหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือ หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อที่จะสามารถนำหลักการดังกล่าว มาประยุกต์ใช้ในหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม เพื่อให้การปฏิบัติงานของหน่วยงาน มีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและประโยชน์แก่ส่วนรวมสืบไป

เวลา ๑๐.๓๐ น.

พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม

เวลา ๑๐.๔๕ น.

ฟังบรรยาย เรื่องการส่งเสริมพัฒนาท้องถิ่นตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ต่อ)
(โดย นายนิรุช ชัยธงรัตน์ ท้องถิ่นอำเภอเมืองสระแก้ว)

“การบริหารจัดการขยะที่ดี”

ขยะมูลฝอย คืออะไร

ขยะหรือขยะมูลฝอย (Refuse or Solid Waste) หมายถึง ของเสียที่อยู่ในรูปของแข็ง ซึ่งอาจจะมี ความขึ้นปะปนมาด้วยจำนวนหนึ่ง ขยะที่เกิดขึ้นจากอาคารที่พักอาศัย สถานที่ทำการโรงงานอุตสาหกรรม หรือ ตลาดสดก็ตามจะมีปริมาณและลักษณะแตกต่างกันออกไป โดยปกติแล้ววัตถุต่างๆ ที่ถูกทิ้งมาในรูปของขยะนั้น จะมี ทั้งอินทรีย์สาร สารวัตถุต่างๆ เหล่านี้บางชนิดก็สามารถย่อยสลายได้ด้วยจุลินทรีย์ในเวลาอันรวดเร็ว โดยเฉพาะพวก เศษอาหารเศษพืชผัก แต่บางชนิดก็ไม่อาจจะย่อยสลายได้เลย เช่น พลาสติก เศษแก้ว เป็นต้น

ประเภทขยะมูลฝอย

๑. ขยะอินทรีย์ คือ ขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาทำปุ๋ยหมักได้ เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้ เศษเนื้อสัตว์ ฯ

๒. ขยะรีไซเคิล คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ กระป๋องเครื่องดื่ม เศษพลาสติก เศษโลหะ อลูมิเนียม ยางรถยนต์ ก่อสร้างเครื่องดื่มน้ำแบบยูเอชที ฯ

๓. ขยะทั่วไป คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะย่อยสลาย ยาก และไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใสขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติกเปื้อนอาหาร โฟมเปื้อนอาหาร พอยล์เปื้อนอาหาร ซองหรือ ถุงพลาสติกสำหรับบรรจุเครื่องอุปโภคด้วยวิธีรีดความร้อน ฯ

๔. ขยะอันตราย คือ ขยะที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรืออาจทำให้เกิดอันตรายต่อบุคคล สัตว์ พืช เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ภาชนะที่ใช้บรรจุสารกำจัดแมลงหรือ วัชพืช กระจกสเปรย์บรรจุสีหรือสารเคมี ฯ

แหล่งกำเนิดขยะมูลฝอย

๑. ของเสียจากอุตสาหกรรมของเสียอันตรายทั่วประเทศไทย ๗๓ % มาจากระบบอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ยัง ไม่มีการจัดการที่เหมาะสมโดยทิ้งกระจายอยู่ตามสิ่งแวดล้อมและทิ้งร่วมกับมูลฝอย

๒. ของเสียจากโรงพยาบาลและสถานที่ศึกษาวิจัย ของเสียจากโรงพยาบาลเป็นของเสียอันตรายอย่างยิ่ง เช่น ขยะติดเชื้อ เศษอวัยวะจากผู้ป่วย และการรักษาพยาบาล รวมทั้งของเสียที่ปนเปื้อนสารกัมมันตรังสี สารเคมี ได้ทิ้งสู่สิ่งแวดล้อมโดยปะปนกับมูลฝอยสิ่งปฏิกูลเป็นการเพิ่มความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อโรคและสารอันตราย

๓. ของเสียจากภาคเกษตรกรรม เช่น ยาฆ่าแมลง ปุ๋ยมูลสัตว์น้ำทิ้งจากการทำปศุสัตว์ ฯลฯ

๔. ของเสียจากบ้านเรือนแหล่งชุมชน เช่น หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ แก้ว เศษอาหาร พลาสติก โลหะ หินไม้ กระเบื้อง หนังสยอง ฯลฯ

๕. ของเสียจากสถานประกอบการในเมือง เช่น ภัตตาคาร ตลาดสด วัด สถานเริงรมย์

สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอย

๑. ความง่ายและขาดความสำนึกถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้น เป็นสาเหตุที่พบบ่อยมาก ซึ่งจะเห็นได้จากการทิ้ง ขยะลงตามพื้นหรือแหล่งน้ำ โดยไม่ทิ้งลงในถังรองรับที่จัดไว้ให้และโรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งลักลอบนำสิ่งปฏิกูล ไปทิ้งตามที่ว่างเปล่า

๒. การผลิตหรือใช้สิ่งของมากเกินไปจนความจำเป็น เช่น การผลิตสินค้าที่มีกระดาษหรือถุงพลาสติกหุ้มหลายชั้น และการซื้อสินค้าโดยห่อแยกหรือใส่ถุงพลาสติกหลายถุง ทำให้มีขยะปริมาณมาก

๓. การเก็บและทำลายหรือนำขยะไปใช้ประโยชน์ไม่มีประสิทธิภาพ จึงมีขยะตกค้าง กองหมักหมมและส่ง กลิ่นเหม็นไปทั่วบริเวณจนก่อปัญหาสุขภาพให้กับสิ่งแวดล้อม

ปัญหาจากสภาพแวดล้อมขยะมูลฝอย

ขยะมูลฝอย ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เมื่อมีขยะมูลฝอยจำนวนมาก แต่ชุมชนไม่สามารถเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยได้อย่างหมดจดหรือจัดการขยะอย่างไม่ถูกสุขลักษณะ ดังนั้น ขยะมูลฝอยจึงเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม ดังนี้

๑. อากาศเสีย เกิดจากการเผาขยะมูลฝอยกลางแจ้ง ก่อให้เกิดควันและสารพิษทางอากาศทำให้คุณภาพอากาศเสื่อมโทรม

๒. น้ำเสีย เกิดจากกองขยะมูลฝอยบนพื้น เมื่อฝนตกลงมาบนกองขยะมูลฝอยจะเกิดน้ำเสีย มีความสกปรกมาก ซึ่งจะไหลลงสู่แหล่งน้ำ ทำให้เกิดภาวะมลพิษของแหล่งน้ำ

๓. แหล่งพาหะนำโรค เกิดจากการกองขยะมูลฝอยบนพื้น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของหนู และแมลงวัน

๔. เหตุรำคาญและความไม่น่าดู เกิดจากการเก็บขนขยะมูลฝอยไม่หมด รวมทั้งการกองขยะมูลฝอยบนพื้น ซึ่งจะส่งกลิ่นเหม็นรบกวนประชาชนและเกิดภาพไม่สวยงาม ไม่เป็นสุนทรียภาพ

ข้อปฏิบัติการทิ้งขยะในองค์กร

ถังขยะสีเขียว

ขยะรีไซเคิล → เศษอาหาร เศษพืชผักผลไม้ ถูพลาสติกเปื้อนอาหาร กล่องโฟม
ถูอาหาร เศษใบไม้ เป็นต้น

ถังขยะสีเหลือง

ขยะรีไซเคิล → เศษกระดาษ เศษแก้ว ขวดแก้ว ขวดพลาสติก ครอบเครื่องดื่ม
หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

ถังขยะสีแดง

ขยะอันตราย → เศษผ้า-ถูมือเปื้อนน้ำมัน ครอบสีสเปรย์ หลอดไฟ
หมึกพิมพ์เครื่องปริ้นซ์ หมึกพิมพ์ต่างๆ เป็นต้น

ถังขยะสีน้ำเงิน

ขยะประเภทอื่นๆ → ถูพลาสติกใส่ขนม ถูบรรจุผงซักฟอก ของบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป
 ถูพลาสติกเบื่อนเศษอาหาร โฟมเบื่อนอาหาร พอยส์เบื่อนอาหาร เป็นต้น

การนำขยะกลับมาใช้ใหม่

ประเภท	แยกวิธีใด	นำไปใช้ประโยชน์
ขยะอินทรีย์	- คัดแยกอาหาร กิ่งไม้ ใบไม้ ออกจากขยะอื่น - จัดหาภาชนะที่มีฝาปิด เพื่อแยกเศษอาหาร ผัก ผลไม้	- รวบรวมเศษอาหารไว้เลี้ยงสัตว์ - นำเศษผักผลไม้ไปทำขยะหมักหรือน้ำหมักจุลินทรีย์ (EM) - เศษกิ่งไม้ใบไม้ ผสมกับกากที่ได้จากการทำขยะหมักกลายเป็นปุ๋ยหมักอินทรีย์
ขยะรีไซเคิล	- แยกขยะรีไซเคิลที่ขายได้แต่ละประเภทให้เป็นระเบียบเพื่อสะดวกในการหยิบใช้	- รวบรวมมาเข้ากิจกรรมของชุมชน เช่น ธนาคารขยะแลกแต้ม ขยะแลกไข่ ธนาคารขยะ ฯลฯ - นำมาใช้ซ้ำเป็นอุปกรณ์ในบ้าน เช่น ขวดพลาสติกนำมาตัดเพื่อปลูกต้นไม้ กระจบองน้ำอัดลมตัดฝาใช้เป็นแบบแก้วน้ำ ฯลฯ
ขยะอันตราย (ขยะพิษ)	- แยกขยะอันตรายออกจากขยะอื่นๆ โดยในการคัดแยกต้องระวังไม่ให้ขยะอันตรายที่บรรจุอยู่สัมผัสร่างกายหรือเข้าตา	- ขยะอันตรายเหล่านี้ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ซ้ำอีกแต่ท่านสามารถช่วยป้องกันปัญหาภาวะมลพิษจากขยะได้โดยรวบรวมนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี

๑๐ วิธีลดจำนวนขยะในบ้าน

๑. เลือกซื้อของที่รีไซเคิลได้

ในแต่ละวันเราซื้อของเข้าบ้านกันไม่รู้เท่าไรต่อเท่าไร ถ้าไม่ใช่ของใช้ก็ต้องเป็นอาหารสด อาหารแห้งก็ว่ากันไป ซึ่งบรรจุภัณฑ์ที่เราถือเข้าบ้านเหล่านี้สุดท้ายก็กลายเป็นขยะจริงไหมล่ะ ฉะนั้นหากเราอยากจัดการขยะในบ้านก็ต้องเริ่มจากการลดปริมาณขยะกันก่อน ด้วยการเลือกซื้อของโดยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยของบรรจุภัณฑ์ด้วย ควรเลือกบรรจุภัณฑ์ที่สามารถนำกลับไปใช้ใหม่ได้ เช่น บรรจุภัณฑ์ที่เป็นกล่องกระดาษ หรือกระป๋องก็สามารถนำกลับไปรีไซเคิลได้ ส่วนบรรดาถุงพลาสติกก็อาจจะนำมาใช้เป็นถุงขยะต่อไป แต่ถ้าเป็นไปได้ ควรลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติกด้วยการช้อปปิ้งโดยใช้ถุงผ้าแทนจะดีที่สุด

๒. ทำปุ๋ยหมักจากเศษอาหาร

เศษอาหารของทุกมื้อรวมไปถึงเศษต้นไม้ใบหญ้าที่มีอยู่ในบ้านสามารถนำกลับมาทำ ประโยชน์ได้อีกครั้ง ด้วยการนำไปทำเป็นปุ๋ยหมักไว้ใช้บำรุงต้นไม้ ดอกไม้ในสวนให้สวยงาม และถ้าหากใส่หัวเชื้ออีเอ็ม (EM) ลงไปด้วย ก็ยังนำไปใช้ดับกลิ่นท่อและย่อยสลายสิ่งอุดตันในชักโครกได้อีกอย่าง เห็นไหมล่ะว่าดีกว่าโยนทิ้งให้กลายเป็นขยะเป็นไหน ๆ เลย

๓. แยกประเภทขยะ

เราอาจจะคาดไม่ถึงว่าในบ้านจะมีขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้อีกครั้ง ขยะเหล่านั้นก็คือ ขวด แก้ว กระป๋อง กระดาษอ่อน กระดาษแข็ง กล่องกระดาษ ลัง เศษอาหาร เศษต้นไม้ใบหญ้า เศษเหล็ก เศษอะลูมิเนียม รวมไปถึงพลาสติกและเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้ไม่ได้แล้ว นับ ๆ ดูแล้วก็น่าจะมีครั้งของจำนวนขยะทั้งหมดในบ้านเลยทีเดียว ฉะนั้นเราก็ควรแยกประเภทขยะภายในบ้านให้เรียบร้อยก่อนจะทิ้งขยะทุกครั้ง เมื่อถึงขยะรีไซเคิลเต็มแล้วก็ขายให้รับซื้อของเก่าไป นอกจากจะช่วยลดปริมาณขยะในบ้านและโลกของเราแล้ว ก็ยังมีรายได้เล็ก ๆ น้อย ๆ จากขยะรีไซเคิลเหล่านี้ด้วย

๔. ดัดแปลงนำมาใช้อีกครั้ง

นอกเหนือจากขยะที่สามารถนำรีไซเคิลได้แล้ว ก็ยังมีขยะที่สามารถนำกลับมารีไซเคิล (Reuse) หรือนำกลับมาใช้อีกครั้งด้วย เช่น ถุงเท้าเก่า เอามาใช้เช็ดกระจกได้ หรือเสื้อผ้าที่ไม่ได้ใช้แล้ว ก็นำมาเป็นผ้าเช็ดตัวได้เช่นกัน ส่วนกระดาษรองกาแฟสด ก็นำมาใช้เช็ดกระจกและหน้าจอตีวี แท็บเล็ต หรือโทรศัพท์ได้ด้วย อีกทั้งแผงไข่ก็ยังสามารถนำมาวางขวดซอสในตู้เย็น ป้องกันซอสหกเลอะเทอะต้องเหนื่อยมาเช็ดทำความสะอาดได้อีกต่างหาก ดังนั้นลองพิจารณาให้ดีก่อนทิ้งไปเปล่า ๆ

๕. เลือกใช้ถังขยะใบเล็ก

ถังขยะใบเล็กจะช่วยบังคับให้เราต้องนำขยะออกไปทิ้งบ่อย ๆ พอวันวันเช้าก็จะเปลี่ยนนิสัยเราให้ทิ้งขยะในบ้านน้อยลงโดยไม่รู้ตัว อีกทั้งการนำขยะไปทิ้งบ่อย ๆ ยังช่วยรักษาความสะอาดให้บ้านแบบทางอ้อมด้วย ขยะจะได้ไม่มีโอกาสหมิ่นเนาอยู่คาบ้านยังงั้นละ แต่ทั้งนี้ก็ควรบีบอัดถังขยะให้แน่นทุกครั้ง และมัดปากถุงให้เรียบร้อยก่อนทิ้ง เพื่อให้มีพื้นที่ในการทิ้งขยะมากขึ้น ช่วยลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติกไปในตัว

๖. นำขยะเปียกไปทิ้งทุกวัน

อย่างที่บอกกันไปตั้งแต่แรกว่าควรแยกขยะในบ้านเอาไว้ด้วย ซึ่งนอกจากต้องแยกขยะรีไซเคิลแล้วก็ควรแยกขยะเปียก ขยะแห้ง เพิ่มด้วยอีกอย่าง และทางที่ดีก็ต้องนำขยะเปียกไปทิ้งทุกวัน เพื่อป้องกันหนูและแมลงมารบกวนบ้านเรา อีกทั้งการแยกขยะเปียกขยะแห้งยังช่วยรักษาความสะอาดให้บ้านมีสภาพแวดล้อมและ สุขอนามัยที่ดีได้อีกต่างหาก

๗. เลี่ยงผลิตภัณฑ์ใช้แล้วทิ้ง

แม้ผลิตภัณฑ์ประเภทนี้จะดูสะอาดปลอดภัยดี แต่ของบางอย่างก็ไม่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรสิ้นเปลืองขนาดนั้น เช่น แก้วน้ำ แทนที่จะใช้แก้วกระดาษบาง ๆ ใช้แล้วทิ้ง ก็น่าจะเปลี่ยนมาใช้แก้วพลาสติก หรือแก้วธรรมดาที่สามารถล้างและนำมาใช้ได้อีกครั้ง เพื่อลดปริมาณขยะและช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรของโลกได้อีกทางหนึ่ง อีกอย่างเราก็คงไม่มีความจำเป็นต้องใช้ของที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้งเท่าไร เพราะเราไม่ใช่สถานพยาบาลที่ต้องป้องกันการติดเชื้ออย่างรัดกุมขนาดนั้น

๘. ลดปริมาณการจับจ่ายของใช้

ของใช้บางอย่างเราก็ไม่ได้ใช้เป็นประจำ หรือบางทีก็มีความจำเป็นต้องใช้ในงานสำคัญแค่ครั้งเดียวเท่านั้น ด้วยซ้ำ เช่น แทนที่จะซื้อเสื้อผ้าหรืออุปกรณ์สำหรับงานพิธีสำคัญ ทางที่ดีก็ควรหาหยิบยืมจากคนใกล้ตัวดูก่อน หรือจะใช้บริการจากร้านเช่าชุดหรืออุปกรณ์ก็ได้ วิธีนี้นอกจากจะช่วยลดปริมาณขยะแล้ว ยังช่วยลดปริมาณเงินที่ต้องจ่ายออกกระเป๋าได้ด้วยนะ หรือการจัดงานปาร์ตี้ครั้งใหญ่ แทนที่จะใช้จานกระดาษเพราะขี้เกียjl้างจาน แต่ลองคิดดูสิว่าจะมีขยะเพิ่มขึ้นกองโตขนาดไหน ทางที่ดียอมเสียเวลาล้างจานสักหน่อยดีกว่า

๙. รักษาและซ่อมแซม

เครื่องใช้ทุกอย่างภายในบ้าน รวมไปถึงเสื้อผ้า กระเป๋า และรองเท้าของเรา ก็ควรใช้งานอย่างถูกประเภท และรักษาของให้ใช้ได้ยาวนาน ๆ หากชำรุดเสียหายก็ต้องลองซ่อมแซมดูก่อน เพื่อจะสามารถนำกลับมาใช้งานได้อีกครั้ง โดยเฉพาะเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า ถ้าเบื่อไม่อยากใส่แล้วก็อาจจะลองนำไปแลกกันใส่กับเพื่อน หรือจะเอาไปบริจาคให้มูลนิธิต่าง ๆ เป็นการทำความดีอีกอย่างหนึ่ง

๑๐. ซื้อของมือสอง

อาจจะดูเป็นวิธีที่ไม่ได้ช่วยลดขยะภายในบ้าน แต่ก็เป็นโอกาสที่คุณจะช่วยลดปริมาณขยะให้โลกของเราเหมือนเป็นการหมุนเวียนของที่ยังใช้ประโยชน์ได้อยู่กลับมาใช้อีกครั้ง เช่นเดียวกันกับการขายของเก่าของเรานั้นเอง หน้าที่การซื้อของมือสองยังช่วยประหยัดเงินในกระเป๋าเราได้อีกด้วย

เวลา ๑๒.๐๐ น.

รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๓.๐๐ น.

บรรยาย เรื่อง อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องขององค์การบริหารส่วนตำบล

- ๑๖.๓๐ น.

บรรยาย เรื่อง บทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่น

(โดย นายธีรศักดิ์ สมมิตร ผู้อำนวยการกลุ่มงานมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น)

อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องขององค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างรวมและอำนาจหน้าที่ของ อบต. ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖

องค์การบริหารส่วนตำบล

๑. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบล : มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น
๒. มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม : การจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

๑. สภา อบต. ประกอบด้วยสมาชิกสภา อบต. ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขต อบต. นั้น ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน หมู่บ้านละ ๒ คน : อบต. ใดมี ๒ หมู่บ้านๆ ละ ๓ คน : ถ้ามี ๑ หมู่บ้านให้มีสมาชิก ๖ คน มีอายุคราวละ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้ง (มาตรา ๔๕)

๒. สภา อบต. มีประธานสภา อบต. ๑ คน รองประธานสภา อบต. ๑ คน ซึ่งสภาเลือกจากสมาชิกให้นายอำเภอ แต่งตั้ง (มาตรา ๔๘) ดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภา อบต. หรือมีการยุบสภา อบต. (มาตรา ๔๙) และมี เลขานุการสภา อบต. ๑ คน ซึ่งสภาเลือกจากปลัด อบต. หรือสมาชิกสภา อบต. ดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภา อบต. หรือมีการยุบสภา อบต. หรือสภา อบต. มีมติให้พ้นจากตำแหน่ง (มาตรา ๕๓)

๓. การประชุมสภา อบต. ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญ ๒ - ๔ สมัย แล้วแต่สภา อบต. จะกำหนด : สมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่งๆ ให้มีกำหนดไม่เกิน ๑๕ วัน (มาตรา ๕๘) : เมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ อบต. สามารถขอ เปิดประชุมวิสามัญได้ สมัยประชุมวิสามัญให้กำหนดไม่เกิน ๑๕ วัน (มาตรา ๕๓)

อำนาจหน้าที่ของสภา อบต.

๑. เลือกประธานสภา รองประธานสภา (มาตรา ๔๘) และ เลขานุการสภา อบต. (มาตรา ๕๓)
๒. รับทราบนโยบายของนายก อบต. ก่อนนายก อบต. เข้ารับหน้าที่และรับทราบรายงานแสดงผลการปฏิบัติงาน ตามนโยบายที่นายก อบต. ได้แถลงไว้ต่อสภา อบต. เป็นประจำปี (มาตรา ๕๘/๕)
๓. มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๖ ดังนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนา อบต. เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการของ อบต.

(๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติ อบต. ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่าง ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

(๓) ควบคุมการปฏิบัติงานของนายก อบต. ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนา อบต. ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

๔. ในที่ประชุมสภา อบต. สมาชิกสภา อบต. มีสิทธิตั้งกระทู้ถามต่อนายก อบต. หรือรองนายก อบต. ในเรื่องใดอัน เกี่ยวกับการงานในหน้าที่ (มาตรา ๕๖/๑) : เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้นายก อบต. แถลงข้อเท็จจริงหรือ แสดงความคิดเห็นในปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร อบต. โดยไม่มีการลงมติ (มาตรา ๕๘/๓) + นายก อบต.

๑. อบต. มีนายก อบต. ๑ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (มาตรา ๕๘) : ดำรงตำแหน่งนับแต่วันเลือกตั้งและมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้ง แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ (มาตรา ๕๘/๒)

๒. นายก อบต. สามารถแต่งตั้งรองนายก อบต. ซึ่งมีใช้สมาชิกสภา อบต. ได้ไม่เกิน ๒ คน : แต่งตั้งเลขานุการนายก อบต. ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกสภา อบต. หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ๑ คน (มาตรา ๕๘/๓)

อำนาจหน้าที่ของนายก อบต.

๑. ก่อนเข้ารับหน้าที่ นายก อบต. ต้องแถลงนโยบายต่อสภา อบต. โดยไม่มีการลงมติ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งต่อสมาชิกสภา อบต. ทุกคน และจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภา อบต. เป็นประจำทุกปี (มาตรา ๕๘/๕)

๒. มีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๕๙ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการของ อบต. ให้เป็นไปตามกฎหมายนโยบาย แผนพัฒนา อบต. ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

(๒) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของ อบต.

(๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายก อบต. และเลขานุการนายก อบต.

(๔) วางระเบียบเพื่อให้งานของ อบต. เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(๕) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ อบต.

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่น

๓. ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการของ อบต. ตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างของ อบต. (มาตรา ๖๐)

๔. นายก อบต. รองนายก อบต. หรือผู้ซึ่งนายก อบต. มอบหมายมีสิทธิเข้าประชุมสภา อบต. และมีสิทธิแถลงข้อเท็จจริงตลอดจนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของตนต่อที่ประชุมแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน (มาตรา ๕๘/๖)

๕. กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานและรองประธานสภา อบต. หรือสภา อบต. ถูกยุบตามมาตรา ๕๓ หากมีกรณีที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนซึ่งปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะกระทบต่อประโยชน์สำคัญของราชการหรือราษฎร นายก อบต. จะดำเนินการไปพลางก่อนเท่าที่จำเป็นก็ได้ แต่เมื่อได้เลือกประธานสภา อบต. แล้วให้เรียกประชุมสภา อบต. เพื่อให้ นายก อบต. แถลงนโยบายโดยไม่มีการลงมติดภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่มีการเลือกตั้งประธานสภา อบต. (มาตรา ๕๘/๕ วรรคสอง)

๖. กรณีนายก อบต. ปฏิบัติการที่อาจเสียหายแก่ อบต. หรือราชการ และนายอำเภอได้ชี้แจงแนะนำตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตาม ในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่จะรอช้าไม่ได้ นายอำเภอมีอำนาจออกคำสั่งระงับการปฏิบัติราชการของนายก อบต. ไว้ตามที่เห็นสมควรได้ แล้วรีบรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน ๑๕ วัน เพื่อวินิจฉัยตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว : การกระทำของนายก อบต. ที่ฝ่าฝืนคำสั่งนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดดังกล่าว ไม่มีผลผูกพันกับ อบต. (มาตรา ๙๐)

๗. เป็นผู้เสนอร่างข้อบัญญัติ อบต. (มาตรา ๗๑) ร่างข้อบัญญัติประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม (มาตรา ๘๗)

๘. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ อบต. (มาตรา ๖๕) พนักงานส่วนตำบล

๑. พนักงานส่วนตำบล หมายถึง ข้าราชการซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการของ อบต. โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนของ อบต. หรือจากงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่ อบต. และ อบต. นำมาจัดเป็นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล

๒. ปลัด อบต. เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างของ อบต. รองนายก อบต. และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของ อบต. ให้เป็นไปตามนโยบาย และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่นายก อบต. มอบหมาย

๓. การบริหารงานบุคคลของ อบต. ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๔. อบต. จะวิเคราะห์บทบาทภารกิจอำนาจหน้าที่ และรายได้ของตนเองเพื่อกำหนดตำแหน่งต่าง ๆ และอัตราค่าจ้างตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยปกติทุก อบต. จะมีตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) ปลัด อบต.
- (๒) รองปลัด อบต.
- (๓) ผู้อำนวยการกองคลัง
- (๔) ผู้อำนวยการกองช่าง
- (๕) ผู้อำนวยการกองการศึกษา

ประชาชนในเขต อบต.

๑. ได้รับการแก้ไขปัญหาพัฒนาความเป็นอยู่และการบริการสาธารณะจาก อบต. ตามอำนาจหน้าที่ของ อบต.

๒. มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา อบต. และนายก อบต.

๓. มีสิทธิเข้าชื่อร่วมกันเสนอให้ออกข้อบัญญัติ อบต.

๔. มีสิทธิเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในการซื้อการจ้าง โดยวิธีสอบราคา ประกวตราค่า และวิธีพิเศษของ อบต. อย่างน้อยคณะละ ๒ คน

๕. มีสิทธิเข้าฟังการประชุมสภา อบต.

๖. มีสิทธิลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภา อบต. หรือผู้บริหาร อบต. ตามกฎหมายกำหนด หากเห็นว่าผู้นั้นไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไป

๗. มีหน้าที่ไปเลือกตั้งสมาชิกสภา อบต. และนายก อบต. โดยตรง

๘. มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบัญญัติของ อบต.

๙. มีหน้าที่เสียภาษีให้แก่ อบต. อย่างถูกต้อง

๑๐. สนับสนุนการดำเนินงานของ อบต. และร่วมกิจกรรมกับ อบต.

๑๑. ติดตามข่าวสาร ตรวจสอบและแนะนำการทำงานของ อบต.

๑๒. มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา อบต. การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ และการประเมินผลการปฏิบัติงานของ อบต. ตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖

๑. มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา ๖๖)

๒. ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๖๗)

- ๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- ๒) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ๓) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- ๔) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๕) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- ๖) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- ๗) คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- ๘) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- ๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากร ให้ตามความจำเป็นและสมควร

๓. ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๖๘)

- ๑) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- ๒) ให้มีการบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- ๓) ให้มีการบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- ๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุมการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
- ๕) ให้มีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- ๖) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- ๗) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- ๘) การคุ้มครองดูแล และรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- ๙) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- ๑๐) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- ๑๑) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- ๑๒) การท่องเที่ยว
- ๑๓) การผังเมือง

๔. การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบลต้องแจ้งให้ อบต. ทราบล่วงหน้าตามสมควร หาก อบต. มีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้นำความเห็นของ อบต. ไปประกอบการพิจารณาดำเนินการนั้นด้วย (มาตรา ๖๙)

๕. การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของ อบต. ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา อบต. การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด (มาตรา ๖๙/๑)

๖. มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการ ของทางราชการใน ตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ (มาตรา ๗๐)

๗. ออกข้อบัญญัติ อบต. เพื่อใช้บังคับในตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ของ อบต. ในการนี้จะ กำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกิน ๑,๐๐๐ บาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (มาตรา ๗๑)

๘. อาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการ บริหารราชการส่วนท้องถิ่นไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการของ อบต. เป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัด เดิม (มาตรา ๗๒)

๙. อาจทำกิจการนอกเขต อบต. หรือร่วมกับสภาตำบล อบต. อบจ. หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำกิจการร่วมกันได้ (มาตรา ๗๓)

อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๑. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (มาตรา ๑๖)

- (๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (๒) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- (๓) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- (๔) การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- (๕) การสาธารณสุข
- (๖) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- (๗) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- (๘) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๙) การจัดการศึกษา
- (๑๐) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (๑๑) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๑๒) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- (๑๓) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (๑๔) การส่งเสริมกีฬา
- (๑๕) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (๑๖) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๑๗) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (๑๘) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- (๑๙) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- (๒๐) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- (๒๑) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- (๒๒) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- (๒๓) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
- (๒๔) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๒๕) การผังเมือง
- (๒๖) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร

(๒๗) การดูแลรักษาที่สาธารณะ

(๒๘) การควบคุมอาคาร

(๒๙) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๓๐) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน

(๓๑) กิจกรรมอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๒. อำนาจหน้าที่ของ อบต. ตามข้อ ๑ ต้องดำเนินการตาม “แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนและการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” อำนาจหน้าที่ โครงสร้างรวมและอำนาจหน้าที่ของ อบต. ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖

องค์การบริหารส่วนตำบล

๑. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบล : มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

๒. มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม : การจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

๑. สภา อบต. ประกอบด้วยสมาชิกสภา อบต. ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขต อบต.

นั้น ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน หมู่บ้านละ ๒ คน : อบต. ที่มี ๒ หมู่บ้านๆ ละ ๓ คน : ถ้ามี ๑ หมู่บ้านให้มีสมาชิก ๖ คน มีอายุคราวละ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้ง (มาตรา ๔๕)

๒. สภา อบต. มีประธานสภา อบต. ๑ คน รองประธานสภา อบต. ๑ คน ซึ่งสภาเลือกจากสมาชิกให้นายอำเภอแต่งตั้ง (มาตรา ๔๘) ดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภา อบต. หรือมีการยุบสภา อบต. (มาตรา ๔๙) และมีเลขาธิการสภา อบต. ๑ คน ซึ่งสภาเลือกจากปลัด อบต. หรือสมาชิกสภา อบต. ดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภา อบต. หรือมีการยุบสภา อบต. หรือสภา อบต. มีมติให้พ้นจากตำแหน่ง (มาตรา ๕๗)

๓. การประชุมสภา อบต. ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญ ๒ - ๔ สมัย แล้วแต่สภา อบต. จะกำหนด : สมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่งๆ ให้มีกำหนดไม่เกิน ๑๕ วัน (มาตรา ๕๘) : เมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ อบต. สามารถขอเปิดประชุมวิสามัญได้ สมัยประชุมวิสามัญให้กำหนดไม่เกิน ๑๕ วัน (มาตรา ๕๓)

อำนาจหน้าที่ของสภา อบต.

๑. เลือกประธานสภา รองประธานสภา (มาตรา ๔๘) และ เลขาธิการสภา อบต. (มาตรา ๕๗)

๒. รับทราบนโยบายของนายก อบต. ก่อนนายก อบต. เข้ารับหน้าที่และรับทราบรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่นายก อบต. ได้แถลงไว้ต่อสภา อบต. เป็นประจำทุกปี (มาตรา ๕๘/๕)

๓. มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๖ ดังนี้ (๑) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนา อบต. เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการของ อบต. (๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติ อบต. ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม (๓) ควบคุมการปฏิบัติงานของนายก อบต. ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนา อบต. ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

๔. ในที่ประชุมสภา อบต. สมาชิกสภา อบต. มีสิทธิตั้งกระทู้ถามต่อนายก อบต. หรือรองนายก อบต. ในเรื่องใดอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ (มาตรา ๕๖/๑) : เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้นายก อบต. แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร อบต. โดยไม่มีการลงมติ (มาตรา ๕๘/๗) + นายก อบต.

๑. อบต. มีนายก อบต. ๑ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (มาตรา ๕๘) : ดำรงตำแหน่งนับแต่วันเลือกตั้งและมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้ง แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ (มาตรา ๕๘/๒)

๒. นายก อบต. สามารถแต่งตั้งรองนายก อบต. ซึ่งมีใช้สมาชิกสภา อบต. ได้ไม่เกิน ๒ คน : แต่งตั้งเลขาธิการนายก อบต. ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกสภา อบต. หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ๑ คน (มาตรา ๕๘/๓)

อำนาจหน้าที่ของนายก อบต.

๑. ก่อนเข้ารับหน้าที่ นายก อบต. ต้องแถลงนโยบายต่อสภา อบต. โดยไม่มีการลงมติ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งต่อสมาชิกสภา อบต. ทุกคน และจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภา อบต. เป็นประจำทุกปี (มาตรา ๕๘/๕)

๒. มีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๕๙ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการของ อบต. ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนา อบต. ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

(๒) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของ อบต.

(๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายก อบต. และเลขานุการนายก อบต.

(๔) วางระเบียบเพื่อให้งานของ อบต. เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(๕) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ อบต.

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่น

๓. ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการของ อบต. ตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างของ อบต. (มาตรา ๖๐)

๔. นายก อบต. รองนายก อบต. หรือผู้ซึ่งนายก อบต. มอบหมายมีสิทธิเข้าประชุมสภา อบต. และมีสิทธิแถลงข้อเท็จจริงตลอดจนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของตนต่อที่ประชุมแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน (มาตรา ๕๘/๖)

๕. กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานและรองประธานสภา อบต. หรือสภา อบต. ถูกยุบตามมาตรา ๕๓ หากมีกรณีที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนซึ่งปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะกระทบต่อประโยชน์สำคัญของราชการหรือราษฎร นายก อบต. จะดำเนินการไปพลางก่อนเท่าที่จำเป็นก็ได้ แต่เมื่อได้เลือกประธานสภา อบต. แล้วให้เรียกประชุมสภา อบต. เพื่อให้ นายก อบต. แถลงนโยบายโดยไม่มีการลงมติภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่มีการเลือกตั้งประธานสภา อบต. (มาตรา ๕๘/๕ วรรคสอง)

๖. กรณีนายก อบต. ปฏิบัติการที่อาจเสียหายแก่ อบต. หรือราชการ และนายอำเภอได้ชี้แจงแนะนำตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตาม ในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่จะรอช้าไม่ได้ นายอำเภอมีอำนาจออกคำสั่งระงับการปฏิบัติราชการของนายก อบต. ไว้ตามที่เห็นสมควรได้ แล้วรีบรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน ๑๕ วัน เพื่อวินิจฉัยตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว : การกระทำของนายก อบต. ที่ฝ่าฝืนคำสั่งนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดดังกล่าว ไม่มีผลผูกพันกับ อบต. (มาตรา ๙๐)

๗. เป็นผู้เสนอร่างข้อบัญญัติ อบต. (มาตรา ๗๑) ร่างข้อบัญญัติประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม (มาตรา ๘๗)

๘. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ อบต. (มาตรา ๖๕) พนักงานส่วนตำบล

๑. พนักงานส่วนตำบล หมายถึง ข้าราชการซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการของ อบต. โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนของ อบต. หรือจากงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่ อบต. และ อบต. นำมาจัดเป็นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล

๒. ปลัด อบต. เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างของ อบต. รองนายก อบต. และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของ อบต. ให้เป็นไปตามนโยบาย และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่นายก อบต. มอบหมาย

๓. การบริหารงานบุคคลของ อบต. ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

๔. อบต. จะวิเคราะห์บทบาทภารกิจอำนาจหน้าที่ และรายได้ของตนเองเพื่อกำหนดตำแหน่งต่าง ๆ และอัตรากำลังตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยปกติทุก อบต. จะมีตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) ปลัด อบต.
- (๒) รองปลัด อบต.
- (๓) ผู้อำนวยการกองคลัง
- (๔) ผู้อำนวยการกองช่าง
- (๕) ผู้อำนวยการกองการศึกษา

ประชาชนในเขต อบต.

๑. ได้รับการแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายและพัฒนาความเป็นอยู่และการบริการสาธารณะจาก อบต. ตามอำนาจหน้าที่ของ อบต.
๒. มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา อบต. และนายก อบต.
๓. มีสิทธิเข้าชื่อร่วมกันเสนอให้ออกข้อบัญญัติ อบต.
๔. มีสิทธิเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในการซื้อการจ้าง โดยวิธีสอบราคา ประกวดราคา และวิธีพิเศษของ อบต. อย่างน้อยคณะละ ๒ คน
๕. มีสิทธิเข้าฟังการประชุมสภา อบต.
๖. มีสิทธิลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภา อบต. หรือผู้บริหาร อบต. ตามกฎหมายกำหนด หากเห็นว่าผู้นั้นไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไป
๗. มีหน้าที่ไปเลือกตั้งสมาชิกสภา อบต. และนายก อบต. โดยตรง
๘. มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบัญญัติของ อบต.
๙. มีหน้าที่เสียภาษีให้แก่ อบต. อย่างถูกต้อง
๑๐. สนับสนุนการดำเนินงานของ อบต. และร่วมกิจกรรมกับ อบต.
๑๑. ติดตามข่าวสาร ตรวจสอบและแนะนำการทำงานของ อบต.
๑๒. มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา อบต. การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ และการประเมินผลการปฏิบัติงานของ อบต. ตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖

๑. มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา ๖๖)
๒. ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๖๗)
 - ๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
 - ๒) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 - ๓) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 - ๔) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - ๕) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 - ๖) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
 - ๗) คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๘) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๙.๐๐ น.
 ศึกษาฐาน ณ ศูนย์ศึกษาและพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เชื้อนภูมิพล
 “โคก หนอง นา โมเดล” ตำบล สามเงา อำเภอสามเงา จังหวัดตาก

“โคก หนอง นา โมเดล” ถือเป็นแนวคิดในการออกแบบพื้นที่ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ซึ่งรัชกาลที่ ๑๐ ทรงสืบสาน รักษา และต่อยอด โดยเป็นการทำเกษตรในพื้นที่จำกัด กักเก็บน้ำไว้ทั้งบนดินและใต้ดิน แต่สามารถสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นอย่างเห็นผล การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) จึงจัดตั้งศูนย์ศึกษาและพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ ๗ เชื้อนพระนาม ๓ โรงไฟฟ้า ได้แก่ เชื้อนภูมิพล จังหวัดตาก เชื้อนสิริกิติ์ จังหวัดอุดรธานี เชื้อนนวชาลางกรณ์ และเชื้อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี เชื้อนสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี เชื้อนจุฬาภรณ์ จังหวัดชัยภูมิ และเชื้อนอุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น โรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง โรงไฟฟ้าบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา และโรงไฟฟ้าวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ “โคก หนอง นา โมเดล” ในการจัดสรรที่ดินสำหรับบริหารจัดการน้ำและพื้นที่ทำการเกษตร เปลี่ยนแนวคิดสู่การทำเกษตรอินทรีย์แบบไม่ใช้สารเคมี และสร้างความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชามาเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมโดยมีชุมชนเป็นศูนย์กลาง ศูนย์ศึกษาและพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ กฟผ. มุ่งเน้นให้ผู้เข้ามาศึกษาได้เรียนรู้และลงมือทำจริงเพื่อให้เกิดความเข้าใจ สามารถนำไปต่อยอดประยุกต์ใช้ได้จริงในพื้นที่ของตนเอง ยกตัวอย่างที่เชื้อนนวชาลางกรณ์ จังหวัดกาญจนบุรี ได้จำแนกฐานการเรียนรู้ออกเป็น ๙ ฐาน แบ่งเป็น ด้านอาหาร ด้านน้ำ และด้านพลังงาน

“โคก หนอง นา โมเดล วิถีใหม่” “จึงเป็นรูปแบบหนึ่งของการแก้ไขปัญหาเรื่องการจัดการน้ำ ที่สถาบันเศรษฐกิจพอเพียง และมูลนิธิสิริกรรมธรรมชาติ ได้น้อมนำพระราชดำรัสใน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ ด้านการนำเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ บริหารจัดการน้ำ และพื้นที่การเกษตร โดยมีการผสมผสาน กับภูมิปัญญาพื้นบ้านให้สอดคล้องกัน โดยแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน ๓๐ : ๓๐ : ๓๐ : ๑๐ ดังนี้ ๓๐% สำหรับแหล่งน้ำ โดยการขุดบ่อทำหนองและคลองไส้ไก่ ๓๐% สำหรับทำนาปลูกข้าว ๓๐% สำหรับทำโคกหรือป่า ปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง ก็คือปลูกไม้ใช้สอย ไม้กินได้ และไม้เศรษฐกิจ เพื่อให้ได้ประโยชน์ คือ มีกิน มีอยู่ มีใช้ มีความ สมบูรณ์และความร่มเย็น และ ๑๐% สำหรับที่อยู่อาศัย และ เลี้ยงสัตว์ เช่น ไก่ ปลา วัว และควาย เป็นต้น ซึ่งเป็นการบูรณาการร่วมกันระหว่างหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่ กับโครงการชีววิถีเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน กฟผ. โดยเป็นการจัดสรรที่ดินเพื่อบริหารจัดการน้ำและพื้นที่ทำการเกษตรเพื่อพึ่งพาตนเอง มุ่งเน้นการพัฒนาคนให้เปลี่ยนแนวความคิด จาก การเกษตรที่พึ่งพาสารเคมีไปสู่การเกษตรอินทรีย์ ผ่านฐานการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการอย่างน้อย ๙ ฐาน ได้แก่ คนเอา ถ่าน คนรักษ้ำป่า คนมีไฟ คนตัดดิน คนรักษ้แม่ธรณี คนรักษ้แม่โพสพ คนมีน้ำยา คนรักษ้สุขภาพ และคนรักษ้น้ำ ซึ่งเป็นฐานการเรียนรู้ที่ครอบคลุมตามแบบของศูนย์สิริกรรมธรรมชาติมาบเอื้อง อย่างไรก็ตาม แต่ละพื้นที่ย่อมมีความแตกต่างกันตามบริบทของพื้นที่ ศูนย์ศึกษาฯ แต่ละแห่ง ของ กฟผ. จึงมีการปรับเปลี่ยนฐานการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

ยกตัวอย่างให้เห็นการเชื่อมโยงกับความมั่นคง ‘อาหาร-น้ำ-พลังงาน’ ที่ศูนย์ศึกษาฯ เชื้อนภูมิพล จังหวัดตาก ในภาคเหนือ ซึ่งมี ๙ ฐานการเรียนรู้ **ด้านอาหาร** จะมีถึง ๔ ฐานด้วยกัน ได้แก่ ฐานคนรักแม่โพสพ เรียนรู้การทำนาข้าวอินทรีย์ ฐานคนติดดิน เรียนรู้การทำชีววิถี ปลุกพืชผัก ฐานคนรักปลา เรียนรู้การปลูกปลา ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง และการปลูกไม้ ๕ ระดับ ฐานคนรักแม่ธรณี เรียนรู้การทำปุ๋ยอินทรีย์บำรุงดิน ช่วยให้การเพาะปลูกได้ผลผลิตดี **ด้านน้ำ** มี ๒ ฐาน จะเป็นฐานคนรักน้ำ เรียนรู้ศาสตร์ การจัดการและอนุรักษ์น้ำโดยหลักธรรมชาติ อาทิ โครงการฝนหลวง การขุดคลองไส้ไก่ เครื่องดักหมอก และการบำบัดน้ำเสีย ฐานคนมีน้ำยา เรียนรู้วิธีการทำน้ำยาอเนกประสงค์ใช้เองในครัวเรือน ใน**ด้านพลังงาน** มี ๒ ฐาน นั่นคือ ฐานคนมีไฟ เรียนรู้การผลิตน้ำมันไบโอดีเซล ฐานคนเอาถ่าน เรียนรู้การทำถ่านธรรมชาติและประโยชน์ของน้ำส้มควันไม้ นอกจากนี้ ยังมีฐานคนรักสุขภาพ ซึ่งแม้จะไม่เข้าข่ายในเรื่องอาหาร น้ำ และพลังงาน ได้อย่างชัดเจน แต่ก็เป็พื้นฐานการเรียนรู้ให้ได้ทราบถึงวิธีการมีสุขภาพที่ดี ในแบบพอเพียง จะเห็นได้ว่าทุกฐานมีประโยชน์ต่อการดำรงดำรงชีวิตให้อยู่ดีมีความสุข

เมื่อผู้ที่มาอบรมได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้จากฐานการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการของศูนย์ศึกษาฯ และนำไปต่อยอดใช้จริงในพื้นที่ของตนเองแล้ว ประโยชน์ที่ตามมานอกจากจะมีความปลอดภัยในการนำผลผลิตทางการเกษตรไร้สารเคมีมาบริโภคแล้วนั้น ยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน และสิ่งสำคัญที่สุดคือการเชื่อมโยงไปสู่ความมั่นคงทางด้านอาหาร น้ำ และพลังงาน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของชุมชนในวิถีแห่งความพอเพียงที่พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

จุดเปลี่ยนของการพัฒนาวิถีชีวิตที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากนั่นก็คือเทคโนโลยี ทั้งเทคโนโลยีทำการเกษตร เช่น การสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ การใช้รถไถ การอาศัยการพยากรณ์อากาศจากดาวเทียมเพื่อดูสภาพดินฟ้าอากาศที่ช่วยเอื้อต่อการเพาะปลูก การปลูกพืชนอกฤดูกาล การแปรรูปผลิตภัณฑ์ตลอดจนการพัฒนาไปสู่การเป็น Smart Agriculture หรือ Smart Farming เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บข้อมูล ผ่านแพลตฟอร์มสำหรับจัดเก็บข้อมูลชุมชนในระดับครัวเรือน สํารวจโดยนักศึกษาจบใหม่ที่เข้าร่วมโครงการพลังงานร่วมใจ สร้างงาน พัฒนาชุมชน (New Jobber) กับกระทรวงพลังงาน และ กฟผ. โดยแพลตฟอร์มนี้จะสามารถวิเคราะห์และประเมินได้ว่าในแต่ละชุมชนมีพื้นฐานเป็นอย่างไร มีความชำนาญการเกษตรด้านไหน กฟผ. ควรส่งเสริมหรือพัฒนาในเรื่องใดเป็นพิเศษ ชุมชนต้องแก้ปัญหาเรื่องอะไรและต้องแก้อย่างไร มีหน่วยงานพันธมิตร หรือเทคโนโลยีใดเข้ามาส่วนร่วมบ้าง ฯลฯ ยิ่งไปกว่านั้น แพลตฟอร์มดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับใช้วางแผนและบริหารจัดการงาน CSR ของ กฟผ. ในภาพรวมต่อไปอีกด้วย อาจกล่าวได้ว่า โคอ์ โนง นา โมเดล วิถีใหม่ เน้นการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นตัวขับเคลื่อนเพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองได้ จนถึงขั้นยกระดับคุณภาพชีวิตชุมชนไปสู่ความยั่งยืนในที่สุด

กฟผ. ร่วมส่งเสริมและสร้างภูมิคุ้มกันแก่สังคม ผ่านการส่งต่อองค์ความรู้ตามแนวทางศาสตร์พระราชา ให้ชุมชนเรียนรู้และนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านอาหาร น้ำ และพลังงาน ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและทำให้เกิดผลสำเร็จจริงได้ สิ่งนี้เองยังช่วยรองรับความผันผวนไม่แน่นอนต่าง ๆ ที่อาจเข้ามากระทบอย่างไม่คาดคิด ดังเช่น วิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ในปัจจุบัน ซึ่งการมองที่เงินและความมั่งคั่ง อาจจะไม่ใช่ว่าสิ่งสำคัญที่ตอบโจทย์ความอยู่รอด หากแต่เป็นการกินดีอยู่ดีของคนในวิถีแห่งความพอเพียง

วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๙.๐๐ น.

คณะศึกษาดูงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน เข้าศึกษาดูงาน
เรื่องการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ณ เทศบาลตำบลป่าไผ่ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗ เทศบาลตำบลป่าไผ่ นำโดยนายสมเดช ชัดผาบ นายกเทศมนตรีตำบลป่าไผ่ พร้อมด้วย คณะผู้บริหารเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล รองปลัดเทศบาล หัวหน้าส่วนราชการ เจ้าหน้าที่ พนักงานเทศบาล ตำบลป่าไผ่ ร่วมกับกลุ่มผู้นำชุมชน ฝ่ายปกครอง บ้านห้วยแห่น หมู่ที่ ๒ ให้การต้อนรับคณะศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยน ความรู้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี โครงการนวัตกรรม "ขยะสร้างทุน เพิ่มภูมิคุ้มกัน ธรรมชาติ" จากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว นำโดยนางสาวขวัญเรือน ชาญชัย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน พร้อมคณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล หนองบอน จำนวน ๑๐๐ คน ณ ห้องประชุมเทศบาลตำบลป่าไผ่ ทั้งนี้ยังได้ลงพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้โครงการ นวัตกรรมหมู่บ้านต้นแบบ ในการบริหารจัดการขยะ บ้านห้วยแห่น หมู่ที่ ๒ ตำบลป่าไผ่ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

การจัดการขยะปลายทางของเทศบาลตำบลป่าไผ่ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

วิธีการจัดการขยะปลายทางของเทศบาลตำบลป่าไผ่ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

๑. การจัดการขยะอันตราย คราวเรือนจะมีการนำเอาขยะอันตราย มารวมไว้ ณ สถานที่เก็บขยะอันตรายประจำหมู่บ้าน เมื่อถึงกำหนดเวลา เทศบาลตำบลป่าไผ่จะเข้าไปรับขยะอันตรายเพื่อส่งต่อไปให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ในการกำจัดอย่างถูกวิธี ต่อไป (เทศบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการกำจัด)

๒. การจัดการขยะติดเชื้อ คราวเรือนจะมีการนำขยะติดเชื้อมารวบรวมไว้ในถังจัดเก็บ ขยะติดเชื้อ (ถังสีแดง) ณ สถานที่เก็บขยะอันตรายประจำหมู่บ้านแล้ว หลังจากนั้น จะมีการส่งต่อไปกำจัด ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านห้วยแห่น หมู่ที่ ๒ ตำบลป่าไผ่ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

๓. การจัดการขยะทั่วไป เทศบาลตำบลป่าไผ่ จะมีการขนย้ายขยะทั่วไปจากพื้นที่ไปกำจัด ณ ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยแบบผสมผสานบ้านห้วยแห่น หมู่ที่ ๒ ตำบลป่าไผ่ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗ เวลา ๑๓.๐๐ น.

**คณะศึกษาดูงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน เข้าศึกษาดูงาน
เรื่องการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ณ เทศบาลตำบล อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน**

โดยนายธราเทพ ปันทวัน นายกเทศมนตรีตำบล พร้อมด้วยคณะผู้บริหารเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล ปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าส่วนราชการ เจ้าหน้าที่ พนักงานเทศบาลตำบล ร่วมกับผู้นำชุมชน บ้านกลาง หมู่ที่ ๑๐ ให้การต้อนรับคณะศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนความรู้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี โครงการนวัตกรรม "สวนสามแสน" จากองค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองบอน อำเภอมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว นำโดยนางสาวขวัญเรือน ขาญชัย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน พร้อมคณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน จำนวน ๑๐๐ คน ณ สวนสามแสน บ้านกลาง หมู่ที่ ๑๐ ตำบล อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

**เทศบาลตำบล อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน
งานประชาสัมพันธ์ สำนักปลัด**

วันที่ 19 มกราคม พ.ศ.2567

เทศบาลตำบล ต้อนรับคณะศึกษาดูงานจากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน

อำเภอมือง จังหวัดสระแก้ว จำนวน 100 คน

ณ สวนสามแสน บ้านกลาง หมู่ 10 ตำบล อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

“สวนสามแสน” ชื่อของสวนเกษตร ในอำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ซึ่งเกิดจากการปรับปรุงพื้นที่ภายในบริเวณโรงเรียนเก่าที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์มาเป็นแปลงปลูกพืชผักผลไม้แนวเศรษฐกิจพอเพียง แล้วเปิดโอกาสให้ชาวบ้านในชุมชนมีส่วนร่วมทำเกษตรกรรมเน้นความเป็นอินทรีย์หวังให้ลดต้นทุน เพิ่มรายได้ เพื่อสร้างความยั่งยืน

คุณสมคิด วีระสิงห์ ประธานกลุ่ม“สวนสามแสน”เปิดเผยถึงความเป็นมาของสวนแห่งนี้ว่าเกิดจากความคิดที่ต้องการหาวิธีทำเกษตรกรรมเพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่ายโดยยึดแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ ๙ เป็นหลักปฏิบัติ การนำเสนอแผนพัฒนาชุมชนของคุณสมคิดในฐานะผู้ใหญ่บ้าน ด้วยการนำโรงเรียนมิตรภาพ ๑๗ หรือโรงเรียนบ้านกลาง ที่มีพื้นที่จำนวน ๕ ไร่ ตั้งอยู่ริมถนนเส้น ลี้-เถิน ซึ่งถูกปล่อยให้รกร้างว่างเปล่ามานานกว่า ๙ ปี จนเกิดความเสื่อมโทรม สร้างภาระให้แก่ชาวบ้านต้องมาช่วยกันทำความสะอาดทุกวันสำคัญเพื่อมาใช้ประโยชน์แล้วปรับเปลี่ยนพื้นที่เป็นสวนเกษตรกรรม จัดแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนใหญ่ คือแปลงส่วนรวม กับแปลงส่วนตัว แล้วเปิดโอกาสให้ทุกครัวเรือนที่อยู่ในหมู่บ้านกลางสามารถสมัครเข้ามาปลูกพืชผัก ซึ่งปรากฏว่ามีชาวบ้านสนใจสมัครมาปลูกพืชผักในแปลงส่วนตัวชุดแรกจำนวน ๓๓ ครัวเรือน

ทั้งนี้ มีการตกลงร่วมกันว่าแปลงส่วนตัวไม่กำหนดว่าจะต้องปลูกพืชผักอะไร อยู่ที่ความถนัดและความพร้อมเป็นหลัก เพียงเก็บค่าน้ำจากแปลงย่อยรายละ ๓๐ บาท ต่อเดือน และแปลงส่วนรวมจะปลูกพืชผักชนิดต่างๆ ที่ตลาดต้องการสลับผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน โดยสมาชิกทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมด้วย เพราะเป็นหน้าที่ ทั้งนี้ ภายหลังที่ขายผลผลิตจากแปลงรวมแล้วหักต้นทุนออกจึงมีการแบ่งกำไรกัน อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะแปลงแบบใดผู้ปลูกสามารถใช้สารชีวภัณฑ์ได้ตามความเหมาะสม แต่ห้ามใช้สารเคมี “ตอนนี้แปลงส่วนตัวจำนวนมาก แต่ละรายมีพื้นที่ปลูกจำนวน ๕๐ ตารางเมตร ใครจะปลูกอะไรก็ได้ จะซ้ำกันก็ได้ แต่ควรปลูกให้ครบทุกชนิดตามที่กำหนด อีกทั้งผักบางอย่าง อาทิ กะหล่ำปลี ผักกาดขาว ผักกวางตุ้ง ห้ามขาดจากแปลงปลูก เพราะเป็นผักตลาดที่มีความต้องการตลอดเวลา”

ประธานบอกว่า สมาชิกกลุ่มไม่เพียงเป็นคนหนุ่ม-สาว แต่ยังมีผู้สูงอายุอีกจำนวนหลายคน เพราะมีเวลาว่าง หรือบางรายเป็นอดีตข้าราชการที่เพิ่งเกษียณอายุงาน แต่ทุกรายได้ปลูกพืชผักไว้ที่บ้านตัวเองอยู่แล้ว แต่ต้องการขยายพื้นที่เพื่อขยายผลผลิตให้เพิ่มขึ้นเอาไว้อาขายที่ตลาดในชุมชน การเข้าร่วมทำกิจกรรมของผู้สูงอายุเหล่านี้ช่วยให้พวกเขาได้มีโอกาสใช้เวลาว่าง มีการพบปะพูดคุยสนทนากัน ช่วยสร้างสุขภาพกายและใจให้มีความสมบูรณ์แทนการอยู่บ้านเฉยๆ อีกทั้งยังกำหนดให้สมาชิกทุกรายต้องทำบัญชีครัวเรือนด้วย เพื่อต้องการให้เกิดวินัย และควบคุมรายรับ-จ่ายให้เกิดความสมดุล อย่างไรก็ตาม ภายหลังดำเนินกิจกรรมไปสักระยะหนึ่งพบว่าสมาชิกทุกรายมีรายได้สุทธิปีละไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท คุณสมคิด บอกว่า การวางแผนปลูกพืชแบบอินทรีย์จะผสมผสานกับภูมิปัญญาดั้งเดิมของชาวบ้านควบคู่ไปด้วย ทั้งนี้ แนวคิดการปลูกพืชผักจะพิจารณาจากความเหมาะสมของแต่ละฤดูกาล เน้นปลูกกลางแจ้ง ไม่มีการสร้างโรงเรือน แต่ใช้วิธีการบริหารจัดการผสมกับภูมิปัญญา เพราะแนวทางของคนสมัยก่อนสามารถปลูกพืชผักให้มีความสมบูรณ์โดยไม่ต้องพึ่งพาสารเคมี เพียงแต่ควรเรียนรู้แล้วทำความเข้าใจกับธรรมชาติของพืชแต่ละชนิดอย่างถ่องแท้ ดังนั้น แนวทางนี้จึงไม่จำเป็นต้องลงทุนอะไรมากมายขณะเดียวกัน ชาวบ้านผลิตปุ๋ยหมักเองเพื่อช่วยลดต้นทุน อีกทั้งยังช่วยเพิ่มคุณภาพผลผลิต โดยได้รับการแนะนำจากหลายหน่วยงาน พร้อมกับมีการพัฒนาปรับปรุงดิน ตลอดจนยังได้รับการชี้แนะจากทางเทศบาลเมืองมาสอนการผลิตปุ๋ยหมักหัวแปลงด้วยการนำกองหญ้าที่ผลิตเป็นปุ๋ยหมักขนาดเล็กกองไว้ที่แต่ละหัวแปลง ทั้งนี้ เพื่อจะได้ช่วยย่นเวลาและความยุ่งยากหากทำเป็นกองปุ๋ยหมักขนาดใหญ่เพราะต้องเสียเวลาและใช้กำลังคนในการขนย้ายพืชผักไม้ผลที่ปลูกภายในสวนสามแสนทั้งหมด ได้แก่ สตรอเบอร์รี่ที่ขายดีมาก, เคปกูสเบอร์รี่ (Cape Gooseberry) หรือบางคนเรียกว่า “โทงเทงฝรั่ง, เสาวรส, กะหล่ำปลี, กวางตุ้ง, กระเจียบเขียว, บวบ, ฟัก, มะละกอทั้งดิบ-สุก ผักสวนครัว และพืชสมุนไพรเข้าช่วงหน้าหนาว ทางเกษตรที่สูงจะนำผักเมืองหนาวมาจัดทำเป็นแปลงปลูก ช่วยเสริมให้สวยงามโดดเด่น ทั้งนี้ทางชุมชนมีผลผลิตจำหน่ายตลอดทั้งปีเพราะมีการบริหารจัดการวิธีการปลูกให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดตลอดเวลา “เสาวรสส่งแหล่งใหญ่ที่โครงการหลวง พื้นที่ปลูกจำนวน ๓ ไร่ แต่ช่วงหน้าฝนเจอปัญหาเชื้อรา ต้องแก้ไขด้วยการปรับระยะปลูกให้ห่างออกไปเพื่อปล่อยให้แสงแดดส่องเข้ามา” จากเจตนารมณ์ครั้งแรกของสวนสามแสนที่สมาชิกกำหนดร่วมกันว่าพืชผักผลไม้เหล่านี้ปลูกเพื่อกินแล้วถ้าเหลือค่อยขาย แต่หลังจากดำเนินกิจกรรมมาสักพักหนึ่งพบว่าผลผลิตทุกชนิดมีคุณภาพสมบูรณ์ดีมาก ได้รับความสนใจจากลูกค้าหลายแห่งเพราะใส่ใจในเรื่องความปลอดภัย จนทำให้ได้รับความสนใจเพิ่มขึ้น จนต้องปรับแนวคิดใหม่โดยต้องมองตลาดก่อนเพื่อมาวางแผนปลูกให้สอดคล้องส่วนการตลาดมุ่งขายที่สวนเพียงแห่งเดียว เพราะทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสมอยู่ริมถนนใหญ่สาย ลี้-เถิน จึงอาศัยความได้เปรียบด้านทำเลที่ตั้ง วางผังออกแบบปลูกพืชผักให้มีความสวยงาม สร้างภูมิทัศน์ให้เด่นสะดุดตาผู้สัญจรไปมา ต้องจัดแหว่ซื้อสินค้าหรือถ่ายรูปเป็นที่ระลึก ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องออกไปหาตลาดด้านนอก ยกเว้นส่วนราชการร้องขอให้สินค้าผลิตภัณฑ์ออกไปขายตามงานต่างๆ เท่านั้น

อย่างไรก็ตามเพื่อเปิดโอกาสให้ลูกค้าที่ไม่สะดวกในวันธรรมดา จึงเปิดขายผลผลิตที่แปลงเพิ่มขึ้นอีกในทุกวันเสาร์-อาทิตย์ โดยจะตัดผักส่วนหนึ่งแบ่งไว้ขาย กับอีกส่วนหนึ่งเป็นผักที่แปลง ถ้าลูกค้าต้องการแบบไหนให้แจ้งแล้วจะตัดสดๆ ทันที เหตุผลที่ต้องทำเช่นนี้เพราะหากตัดผักขายจำนวนมากแล้วขายไม่หมดก็จะเสียหาย จึงเก็บไว้ที่แปลงดีกว่ายังบำรุงให้สดสวยงามได้อีก ปัจจุบัน สวนสามแสนมีพื้นที่ทั้งของโรงเรียนและที่ดินที่ได้รับความอนุเคราะห์จากเอกชนกว่า ๓๐ ไร่ โดยแบ่งทำเกษตรกรรมจำนวนกว่า ๒๐ ไร่ ที่เหลือเป็นอาคารและสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ทั้งนี้ อาคารเรียนถูกใช้ประโยชน์สำหรับเป็นสถานที่ประชุม สัมมนา จัดกิจกรรมต่างๆ อยู่เสมอ ที่สวนสามแสนนอกจากจะมีลูกค้ามาซื้อผัก พืช และผลไม้ แล้วยังมีกลุ่มบุคคลทั้งภาคราชการและเอกชนจากทั่วทุกแห่งเข้ามาเยี่ยมชมกิจกรรมทั้งคนไทยและต่างชาติ เช่น คณะเจ้าหน้าที่จาก สป.ลาว เข้ามาดูงานเพื่อเป็นตัวอย่างนำไปใช้ที่ประเทศของเขาด้วย คุณสมคิด บอกว่า บุคลากรทุกคนที่เข้ามาทำงานในสวนแห่งนี้ล้วนแต่มีจิตสาธารณะ อุทิศและเสียสละตัวเองเพื่อสังคมส่วนรวม นอกจากนั้น พวกเขายังมีความชำนาญ มีทักษะ ตลอดจนความสามารถในวิชาชีพเกษตรกรรมขั้นบรมครู จึงนับเป็นกำลังสำคัญ แล้วยังก่อให้เกิดความรักสามัคคีกลมเกลียว ช่วยเหลือกันอย่างดี นำมาสู่ความหมายของการตั้งชื่อสวนสามแสน คือ **แสนพอดี, แสนคุ้ม และแสนภูมิใจ** “ชัยภูมิที่ตั้งของสวนสามแสนที่อยู่ริมถนนใหญ่สาย ลี้-เถิน ได้สร้างความน่าสนใจดึงดูดให้ผู้พบเห็นต้องจอดแวะชมเลือกซื้อสินค้าหรือบันทึกภาพ ดังนั้น จึงฉวยโอกาสในความได้เปรียบนี้ วางแผนให้สวนสามแสนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเกษตรที่มีทั้งแปลงปลูกพืช ศูนย์เรียนรู้ และโฮมสเตย์” แม้สวนสามแสนจะเป็นเพียงแหล่งผลิตสินค้าการเกษตรขนาดเล็กในชุมชน แต่การที่ชาวบ้านได้เข้ามามีบทบาทในกิจกรรมต่างๆ นำความรู้และภูมิปัญญามาพัฒนางานเกษตรกรรมแบ่งงาน แบ่งหน้าที่ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ถือเป็นตัวอย่างของความรักสามัคคี ตลอดจนการสร้างความเป็นหนึ่งเดียวในชุมชนที่ดี

